

4425 3die Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 4426

udtale mig lidt nærmere derom. Jeg har stillet det Forslag, at man skulde blive staaende ved, at der til botanisk Have bevilgedes 150,000 Rd., saaledes som det vedtoges sidste Gang, medens Begjeringen fra Ministerets Side, som det vil erindres, gik ud paa en Bevilling af 170,000 Rd. Denne Forandring har kunnet lade sig gjøre, uden at der opstaar nogen Frygt for, at den vil medføre videre Banskælighed eller uheldige Følger, idet man er kommen til Erkendelse af, at et Beløb, som gaar op til 20,000 Rd., og som skulde anvendes til Betslædning med Glas af Bæsthuse m. m., dog først kunde komme til Anvendelse i det følgende Finantsaar, saaledes at man til de øvrige Arbejder i det næste Finantsaar kan komme ud af det med 150,000 Rd. Derimod maa jeg bestemt holde fast paa, at man ikke maa betragte Sagen saaledes, at man ved nu kun at bevilge 150,000 Rd. har faaet Sikkerhed for, at Gulddenselsen af Haven ikke skulde koste mere end 150,000 Rd. til, hvilket man i det, der vedtoges sidst, har udtrykt ved, at det var Halvdelen af 300,000 Rd., der var bevilget med de 150,000 Rd. Jeg har endnu en modsat Overbevisning, som naturligvis er begrundet paa andre og sagkyndige Mænds Kjendskab til Forholdene, i hvilke jeg dog selv har søgt saa meget som muligt at sætte mig ind, ligesom jeg har søgt at faae yderligere Oplysninger ved at henvende mig til Mænd, der have staaet uinteresserede i den hele Sag, ja tildels endog have indtaget en vis polemisk Stilling til den lagte Plan. Det er endnu min faste Overbevisning, og jeg har, som sagt, fra alle Sider faaet bestemte Udtalelser til Støtte for den, at det er en Umulighed at faae Foretagendet udført for en Sum af 300,000 Rd., naar man vil anlægge en botanisk Have saaledes, som man havde Grund til at tænke sig, Meningen var med den lovgivende Magts Billigelse af det hele Foretagende. Derfor kan jeg ikke, med al Respekt for dem, som udtale, at man kan spare saa og saa Meget paa det hele An-

læg, uden at de dog give nærmere Oplysning om, hvorledes dette skulde gaa til, forlade det Standpunkt, jeg er kommen til at indtage ved at forhandle med Mænd, som daglig have haft Leilighed til at gjøre sig bekendte med det hele Foretagende, og hvis hele Interesse er knyttet til, at det bliver saa godt og hensigtsmæssigt som muligt. Det vilde altsaa være i Strid med min hele Opfattelse, om jeg gik ud fra, at man skulde kunne indskrænke sig til de 300,000 Rd., med mindre man enten i den ene eller i den anden Retning vil opgive noget aldeles Væsentligt. Baaede at faae det Væsentlige og tillige at faae det for en bestemt Sum, navnlig under Forhold, hvorefter der snarere er Udsigt til, at Prisene ville stige end falde, er Noget, der ikke lader sig gjøre. Hvis man altsaa har den Tillid til mig, at jeg skulde kunne gjøre dette, er denne Tillid ikke heldig anbragt, thi jeg kan ikke svare til den; jeg maa bestemt sige, at det er mig umuligt at gjøre det. Derimod skal jeg sige, hvad der er mig muligt at gjøre, idet jeg tillige tror, det er fuldstændig loyalt, og jeg mener, at det bedst vil faae sin Skikkelse og Form ved, at man udelader den Parentes i det sidst Vedtagne, som jeg foreslaar skal udgaa. Jeg vil nemlig betragte det som min Opgave i næste Finantsaar kun at lade udføre, hvad der maa erkjendes for at være aldeles paatrængende nødvendigt, og hvori jeg ikke kan forestille mig, at Thinget fornuftigvis vilde ønske, at Regjeringen skulde gjøre Forandring, nemlig det hele Anlæg af Terrainen, som skal bære hele Haven, og hvori Udførelser fra den en Gang lagte Plan kunde komme til at udøve en overordentlig skadelig Indflydelse, der ikke senere lod sig redressere, hvortil mod jeg vil opsætte Udførelsen af den hele Plan til Anlægget af det store Bæsthus, en Plan, som fra alle Sider anerkjendes for at være fortrinlig, og hvorom der fra alle Sider er sagt, at den vilde tabe sin Betydning ved hvilken som helst Forandring. En saadan Forandring vilde desuden med fuldstændig Nød-